

F. t. l. om kemiske stoffer og produkter.

i EF-arbejdsgrupper på forslag til lignende direktiver om andre produkter. Yderligere kan nævnes forslag til direktiv om markedsføring af »EF-godkendte« bekæmpelsesmidler og forslag til direktiv om forbud mod anvendelse af visse stoffer i sådanne midler.

Et andet vigtigt direktiv i denne sammenhæng er Rådets direktiv af 27. juli 1976 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetik. Direktivet tager sigte på en regulering af indholdsstoffer, mærkning, reklame og analysemetoder. Direktivet er bygget op med en række bilag over henholdsvis forbudte stoffer og tilladte stoffer, herunder også en positivliste over farvestoffer.

Ved direktivets vedtagelse udtalte Rådet som programerklæring, at man skulle bestræbe sig på inden for fællesskaberne i løbet af nogle år at indføre positivlister på hele kosmetikområdet.

Der foreligger endelig et direktiv fra 1976 om begrænsning i markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, der fastsætter, at PCB og PCT kun må indføres eller anvendes i f. eks. visse elektriske apparater og varmeudvekslingsanlæg. Direktivet bestemmer endvidere, at vinylchlorid ikke må anvendes som drivmiddel i aerosolbeholdere.

Af speciel interesse for overvejelserne om vurdering af kemiske stoffer og produkter er EF-kommissionens forslag til direktiv om *6. ændring af 1967-direktivet*. Forslaget er forelagt rådet af kommissionen i september 1976 og er endnu ikke færdigforhandlet. Kommissionens initiativ var foranlediget af, at den franske regering i forsommeren 1975 havde meddelt, at man i Frankrig planlagde en lovgivning om kontrol med kemiske produkter udspreddt i miljøet.

I 6. ændring af 1967-direktivet foreslås som noget afgørende nyt en anmeldelsespligt for nye stoffer. Pligten påhviler producenter eller importører, og anmeldelsen skal senest på markedsførings-tidspunktet ske til en national myndighed. Den skal være ledsaget af nærmere angivne oplysninger om stoffets fysiske og kemiske egenskaber, sundhedsfarlige og miljøskadelige virkninger, produktions størrelse, stoffets påtænkte anvendelse samt forslag til stoffets klassificering og mærkning i overensstemmelse med 1967-direktivets bestemmelser. Det påhviler således producenten eller importøren forud for markedsføringen at have foretaget visse undersøgelser, som skal muliggøre en bedømmelse af stoffets virkninger på mennesker og miljø.

Den nationale myndighed skal vurdere de modtagne oplysninger og straks videresende dem til kommissionen. Den nationale myndighed kan, hvis

det skønnes nødvendigt, kræve yderligere afprøvninger og udbede sig supplerende oplysninger med henblik på eventuelt at fastsætte anvendelsesreguleringer.

En anmeldelse i ét medlemsland betragtes som en anmeldelse i samtlige medlemslande. Kommissionen skal videresende de fra ét medlemsland modtagne oplysninger til samtlige andre medlemslande. Den skal føre en fortegnelse over alle anmeldte stoffer og kan anmode medlemslandene om enhver oplysning, der kan tjene til ajourføring af fortegnelsen, herunder oplysninger om de mængder af stoffet, der er sendt på markedet.

Der foreligger ikke med anmeldelsesordningen en godkendelsesordning. De oplysninger, der gives myndighederne, giver grundlag for at vurdere, om der skal gribes ind med restriktioner, også efter markedsføringen. Spørgsmålet om anmeldelsesordningens omfang (mængden og karakteren af oplysninger) er endnu ikke færdigdrøftet, men det skønnes, at udgifterne til de basisundersøgelser, der skal foretages, ikke vil overstige 200.000 kr. pr. stof.

Direktivforslagets anmeldelsesprocedure er begrænset til nye stoffer. Denne begrænsning må tages som udtryk for en realistisk bedømmelse af de muligheder, medlemslandene og fællesskabet for tiden har for at udvide den nuværende regulering. Begrænsningen kan dog ikke fastlåse fællesskabets og dermed medlemsstaternes muligheder for senere inddragelse af andre stofkategorier under anmeldelsesordningen, og det 2. EF-miljøhandlingsprogram stiller i øvrigt forslag om systematisk gennemgang af visse kemikaliegrupper.

Andre internationale organisationer.

Det internationale samarbejde vedrørende kemiske stoffer har i øvrigt specielt inden for OECD ført til en række vigtige resultater. Således har kemikaliegruppen under OECDs miljøkomité været drivkraften bag de vestlige landes begrænsning i anvendelsen af PCB, ligesom gruppen har iværksat informationsudveksling landene imellem vedrørende anvendelse af kviksølvforbindelser.

Kemikaliegruppen har endvidere udarbejdet retningslinjer for undersøgelser af kemiske stoffer, og i 1977 er iværksat et omfattende udredningsarbejde vedrørende valg af metoder til bedømmelse af mulige sundheds- og miljørisici fra kemiske stoffer. Ved et internationalt møde i Stockholm i april 1978 mellem 16 af de vigtigste OECD-lande inden for kemikalieområdet blev det besluttet at øge indsatsen for harmonisering af medlemslande-